

Debreceni Ítéltábla

Bf.II.81/2009/9. szám

A MAGYAR KÖZTÁRSASÁG NEVÉBEN!

A Debreceni Ítéltábla, mint másodfokú bíróság a Debrecenben, **2009. évi április hó 27. napján** tartott nyilvános *ülés* alapján meghozta a következő

í t é l e t e t :

Az életveszélyt okozó testi sértés büntette és más bűncselekmény miatt vádlottas társai ellen indított büntetőügyben a Szabolcs-Szatmár-Bereg Megyei Bíróság 2008. évi november hó 17. napján kihirdetett 1.B.283/2008/42. számú ítéletét a fellebbezéssel érintett I.r., II.r., III.r. IV.r. vádlottak vonatkozásában megváltoztatja a következők szerint

II.r.vádlott és III.r.vádlott az 1 rb. társtettesként elkövetett személyi szabadság megsértésének büntetét (Btk.175.§.(1) bek, (3) bek. a) pont) valamint az 1 rb. társtettesként elkövetett testi sértés büntetét (Btk.170.§. (1) bek.(5) bek., I.fordulat) bűnsegédként követték el.

I.r.vádlott szabadságvesztés büntetésének tartamát 6 (hat) évre enyhíti.

Egyebekben az első fokú ítéletet helybenhagyja.

A vádlottak által a 2008. november 17. napjától a mai napig előzetes fogvatartásban töltött időt beszámítani rendeli a szabadságvesztés büntetés tartamába.

A nyilvános ülés megtartásával I.r.vádlottat és II.r. vádlottat terhelő fejenként 6.000-6.000 (hatezer-hatezer) Ft. kirendelt védő díjazásával kapcsolatos költség merült fel.

Indokolás:

A megyei bíróság a rendelkező részben megjelölt ítéletével I.r., III.r. és IV.r. vádlottakat társtettesként elkövetett lopás büntette [Btk. 316.§ (1), (2) bekezdés d) pont (4) bekezdés b/1. pont]; társtettesként elkövetett rablás büntett kísérlete [Btk. 321.§ (1), (3) bekezdés b) pont II. fordulat]; társtettesként elkövetett személyi szabadság megsértésének büntette [Btk. 175.§ (1),(3) bekezdés a) pont] és társtettesként elkövetett testi sértés büntette [Btk.

170.§ (1) bekezdés, (5) bekezdés I. fordulat] miatt fejenként 7-7 év fegyházbüntetésre és 5-5 év közügyektől eltiltás mellékbüntetésre ítélte. Az elsőfokú bíróság II.r. vádlottat fenti cselekmények mellett bűnösnek mondta ki társtettesként elkövetett orgazdaság vétségében is [Btk. 326.§ (1), (2) bekezdés], mely cselekmények miatt 7 év 2 hónap fegyházbüntetést és 5 év közügyektől eltiltás mellékbüntetést szabott ki a vádlottal szemben. Emellett valamennyi vádlott esetében rendelkezett az előzetes fogvatartásban töltött idő beszámításáról, a lefoglalt tárgyakról, valamint a bűnügyi költség viseléséről.

Az ítélet ellen I.r. vádlott a büntetés enyhítése, védője a rablási cselekmény alóli felmentés és enyhítés érdekében; II.r. vádlott és védője a kiszabott büntetés enyhítése végett; III.r. vádlott és védője felmentés és enyhítés érdekében; míg IV.r. vádlott és védője részfelmentés és enyhítés érdekében jelentettek be fellebbezést. Az ügyész az ítéletet tudomásul vette.

A Debreceni Fellebbviteli Főügyészség Bf.187/2008/7-I. számú átiratában kifejtette, hogy az elsőfokú bíróság tévedett, mikor a vádlottak cselekvőségét személyi szabadság megsértése elleni büntettként is értékelte. Álláspontja alapján a vádlottak életveszélyt okozó testi sértés büntettének minősülő cselekvőségének véghezviteli módja a személyi szabadság megsértése. A vádlottak két törvényi tényállást is kimerítő magatartását ugyanakkor a komszumpció elve alapján kizárólag a súlyosabb büntetéssel fenyegetett életveszélyt okozó testi sértés büntetében látta megállapíthatónak a bűncselekmények alaki halmazatának látszólagos jellegére hivatkozással. Utalt e körben a Legfelsőbb Bíróság BH 1994/59. számon közzétett eseti döntésére is. Kifejtette azt is, hogy a megyei bíróság az életveszélyt okozó testi sértés büntette tekintetében helytelenül minősítette a II.r., III.r., és IV.r. vádlottak közreműködését társtettesi elkövetésként. Álláspontja alapján a nevezett vádlottak cselekvősége a testi épség elleni bűncselekmény kapcsán pszichikai bűnsegédletként értékelendő. A fellebbviteli főügyészség képviselője a 2009. április 27. napján tartott nyilvános ülésen az átiratában foglaltakat azzal egészítette ki, hogy a bűncselekmények részben eltérő minősítése okán az ítélet megváltoztatását, egyebekben pedig annak helybenhagyását indítványozta.

A másodfokú bíróság nyilvános ülésén tartott perbeszédekben a védők mindegyike a fellebbviteli főügyészség személyi szabadság megsértése büntetével kapcsolatos álláspontjával azonosan tett indítványt az ítélet megváltoztatására és a cselekmények eltérő minősítésére. Erre is figyelemmel valamennyi védő a kiszabott büntetés lényeges enyhítését indítványozta.

Fentieket meghaladóan I.r. vádlott védője azzal indokolta részfelmentés iránti jogorvoslati kérelmét, hogy védencének a sértett lakásába második alkalommal visszatérve eltulajdonítási szándéka nem volt, valamint a sértettet ekkor menteni próbálta.

A nyilvános ülésen II.r. vádlott védője a fellebbezést fenntartva, bizonyítottság hiányában kérte védence felmentését a társtettesként elkövetett életveszélyt okozó testi sértés büntette, valamint a csoportosan és társtettesként elkövetett rablás büntett kísérlete miatt emelt vád alól. A személyi szabadság megsértése büntette tekintetében kifejtette, hogy az

ügyészi álláspont elvetése esetére a vádlotti cselekvőség legfeljebb bűnsegédi közreműködést valósított meg.

A nyilvános ülésen III.r. vádlott védője perbeszédében az életveszélyt okozó testi sértés büntette alól is kérte a vádlott felmentését.

A bejelentett perorvoslatok I.r. vádlott tekintetében az enyhítés, II.r. vádlott és III.r. vádlottak vonatkozásában az elkövetési alakzatot érintően alaposak.

Az ítélet tábla a Be. 361.§ (1) bekezdés szerinti nyilvános ülésen eljárva a Be. 348.§ (1) bekezdés alapján bírálta felül a megyei bíróság ítéletét és az azt megelőző eljárását teljes terjedelmében.

A felülbírálat során az ítélet tábla megállapította a megyei bíróság több esetben perrendi szabályt sértett, melyek lényege a következőkben foglalható össze.

- 1.) A megyei bíróság a 2008. május 20. napján kiküldött bíró útján fogatosított tanúkihallgatásra a tárgyalást megkezdését és a vádlottak kihallgatását megelőzően kerített sort, mely eljárásával a Be. 286.§ (1) bekezdésben foglalt cogens eljárási szabályt sértette meg. A hivatkozott jogszabályhely szerint ugyanis a bizonyítási eljárást a vádlottak kihallgatásával kell kezdeni. Ennek indoka az, hogy a vádlotti védekezés iránya meghatározza a tanúhoz intézendő kérdések körét.
- 2.) A megyei bíróság 2008. május 20. napján fogatosított tanúkihallgatások alkalmával szükségtelenül figyelmeztette a tanúkat a Be. 82.§ (1) bekezdésben írt összes- relatív - mentességi okra. Kizárólag a releváns mentességi okok tekintetében kell a figyelmeztetést eszközölni. Szükségtelen a tanút figyelmeztetni az írásbeli vallomástétel lehetőségére tekintettel arra, hogy az nem a tanút megillető jog [Be.82.§ (2) bekezdés], hanem az eljáró hatóságok mérlegelési tárgykörébe tartozó lehetőség [Be. 85.§ (5) bekezdés]. Szintén szükségtelen a tanút a Be. 251.§ (3) bekezdés alapján arra figyelmeztetni, hogy kérheti vallomásának szó szerinti jegyzőkönyvbe vételét, ha annak oka nem merül fel. Szükségtelen a tanút arra is figyelmeztetni, hogy a törvényes figyelmeztetéseket és a tanú válaszát szó szerint kell jegyzőkönyvezní, hiszen az jegyzőkönyvezési kérdés [Be. 85.§ (3) bekezdés]. A szükségtelen és a figyelmet egyébként is fokozottan igénybevevő figyelmeztetések halmaza lehetővé teszi, hogy figyelmetlenség miatt a tanúban a ténylegesen szükséges és indokolt az ügyben releváns figyelmeztetés ne tudatosuljon.
- 3.) Az elsőfokú bíróság helyesen III.r. vádlott előzetes letartóztatás megszüntetésére irányuló, a 2008. június 11. napján tartott tárgyaláson előterjesztett kérelmét elutasító 1.B.283/2008/19-V. számon kihirdetett végzésével szemben a vádlott nem élt fellebbezéssel. A tárgyalási jegyzőkönyv azonban az ügyész és védő jogorvoslati nyilatkozatát nem tartalmazza annak ellenére, hogy önálló fellebbezési jogosultsággal rendelkeznek, ugyanis jogorvoslati jogosultságukat törvény nem zárja ki [Be. 347.§ (1) bekezdés, 326.§; 262.§ (1) bekezdés].

Az eljárási szabálysértések - azok relatív jellege okán - sem önmagukban, sem összességükben nem befolyásolták az ügy érdemi elbírálását.

Az elsőfokú bíróság ügyfelderítési kötelezettségének a szükséges körben eleget téve a rendelkezésére álló bizonyítékok egyenként és összességükben történt helyes értékelését és mérlegelését követően döntően megalapozott tényállást állapított meg, mely a Be. 351.§ (2) bekezdés b) pontban írt hiányosság és c) pont szerinti iratellenesség miatt szorult a Be. 352.§ (1) bekezdés a) pont szerint kiegészítésre és helyesbítésre az alábbiakkal az iratok tartalma alapján.

Az első fokú ítélet 7. oldalának 1. bekezdésének 3. mondata akként helyesbítendő, hogy a „.....vádlottak által is tudottan mozgáskorlátozott özvegy sértett,....”.

Az ítélet 7. oldalának utolsó bekezdésének utolsó mondata akként helyesbítendő, hogy „a sértettel IV.r. vádlott itatott üdítőitalban feloldott nevű gyógyszert azt követően, hogy I.r. vádlott az ellenállást nem tanúsító sértettet a hóna alatt megfogva az ágyhoz vonszolta úgy, hogy a sértett lába csúszott az aljzaton. ”

Az ítélet 8. oldalának 1. bekezdésének 1. mondata akként helyesbítendő, hogy „ I.r. vádlott a sértett lábát az általa II.r. vádlottól elkért és II.r. által átadott, a II.r. nadrágjából származó gatyamadzaggal kötözte meg. A sértett lábának összekötözésekor a vádlottak mindegyike jelen volt.”

Mellőzendő az ítélet 8. oldalának 1. bekezdésének 3. mondatából a „vádlott-társaival” szándékegységben” kitétel.

Az ítélet 8. oldalának 2. bekezdése azzal egészítendő ki, hogy a nevű gyógyszer a központi idegrendszerre hat, általában nyugtató hatású, azonban terápiás adagban fáradtságérzést, toxikus adagban mély alvást, illetőleg légzésbénulás folytán halált is előidézhethet. [Dr. Kondor Károly igazságügyi orvos-szakértő véleménye, nyomozási iratok 357. oldal]

A megyei bíróság ítélete 7. oldalának 1. bekezdésének helyesbítésére I.r. terhelt 2007. október 13. napján foganatósított gyanúsított kihallgatása szolgált alapul. Az I.r. vádlott ugyanis a kihallgatása alkalmával egyértelműen számolt be a sértett általa és a többi vádlott által is tudott mozgáskorlátozottságáról. [nyomozási irat 511. oldal]

Az elsőfokú bíróság ítéletének 7. oldalán eszközölt helyesbítést a sértettel történt gyógyszerítatás körében nyilvánvaló elírás tette szükségessé. AIII.r. vádlott ezirányú cselekvőségét a bizonyítékok nem támasztották alá, míg IV.r. vádlott , akinek e körben kifejtett magatartása minden kétséget nélkülöz. Ezt meghaladó kiegészítést az ítélőtábla I.r. terhelt 2007. október 13. napján tett nyomozási vallomása szerint eszközölte. [nyomozási irat 511. oldal] A sértetti ellenállásról egyetlen vádlott sem számolt be, így annak hiányát az ítélőtábla megállapította.

Az ítélet 8. oldalának 2. bekezdésének kiegészítését a nevű gyógyszer hatásának körében a vádlotti szándékra vonható következtetés tette szükségessé.

Az ezt meghaladó kiegészítést és helyesbítést az tette szükségessé, hogy a vádlottak elsőfokú bíróság által helyesen elfogadott e körben egymást erősítő vallomásai nem támasztották alá II.r. és Gyatynás András III.r. vádlottaknak a sértettnek az ágyára fektetésében, lábának összekötözésében és vele gyógyszer itatásában való tevőleges részvételét, kizárólag jelenlétük volt e körben minden kétséget kizáróan igazolható. I.r. terhelt 2007. október 13. napján tett nyomozási vallomása szerint a többi vádlottól a sértett megkötözéséhez kért madzagot, melyet végül II.r. adott neki. [nyomozási irat 511. oldal] Az I.r. terhelti megfogalmazás minden kétséget nélkülözően tartalmaz utalást arra, hogy valamennyi vádlott jelen volt a sértett megkötözésekor. A szándékegységre vonatkozó megállapítás emellett az ítélet jogi indoklásába tartozik.

Fenti kiegészítést és helyesbítést követően az elsőfokú bíróság által megállapított tényállás teljes egészében megalapozottá, így a Be. 352.§ (2) bekezdés szerint a másodfokú felülbírálat során irányadóvá vált.

A megyei bíróság helyesen vetette el a sértett ellentmondásos vallomását, és fogadta el helyesen a tényállás alapjául I.r. terheltnek a nyomozás során 2007. október 13. napján tett beismerő vallomását - melyet a terhelt 2008. június 11. napján tartott tárgyaláson fenn is tartott -, és a többi vádlott egymás és I.r. megjelölt vallomásait erősítő vallomásrészeit, kellően kifejtett indokát adva annak is, hogy a terheltek el nem fogadott védekezései miatt nem foghattak helyt.

Az elsőfokú bíróság helytállóan adta indokát annak is, hogy kétséget kizáró bizonyítottság hiányában a vádlottakra kedvezőbb tényállás kerülhetett megállapításra a sértett bántalmazása és a második alkalommal elkövetett rablási cselekmény tekintetében akként, hogy a sértett ököllel történő bántalmazása és megrúgása nem állapítható meg, míg értéktárgyak elvitelre nem kerültek.

A tényállás megalapozottsága miatt, annak alaposságát a bíróság mérlegelésén keresztül támadó és a vádlottak bizonyítottság hiányában történő felmentését célzó védelmi fellebbezések a másodfokú eljárásban eredményre nem vezethettek. E körben utal az ítéletábra arra is, hogy a vádlottak sértett ágyra fektetésével kapcsolatos mentő szándékára történő védelmi hivatkozás sem foghatott helyt olyan körülmények mellett, hogy a sértettet magával sodró bejáratú ajtó belökését követően a sértett ágyba fektetését közvetlenül követve fejt ki I.r. vádlott a sértett lábának összekötözését, míg a IV.r. vádlott az általa szedett gyógyszert megitatja a sértettel, miközben pénzkövetelés is történik. Ezen tényekből kizárólag arra vonható következtetés, hogy a vádlottak a rablási cselekmény zavartalanságát és a későbbi menekülésüket kívánták biztosítani. Erről a szándékról egyébként I.r. terhelt a 2007. október 13. napján tett vallomásában be is számol.

Az elsőfokú bíróság okszerűen vont következtetést a vádlottak bűnösségére is, részben azonban helytelenül minősítette II.r. és III.r. vádlottak bűncselekményekben történő közreműködését. A megyei bíróság jogi indokait az ítéletábra a lopás bűntettével kapcsolatban teljes mértékben osztja. A társtettesként és csoportosan elkövetett rablás

büntette kísérletének megállapításának azonban az alábbi, az elsőfokú bíróság indokaitól részben eltérő indokok mellett van helye.

A rablási cselekmény megvalósulásához szükséges erőszak a kisház bejáratí ajtajának I.r. vádlott által történő és a többi vádlott által észlelt, a sértettet is magával sodró belökésével, valamint az ellenállás tanúsítására képtelen sértett I.r. vádlott általi ágyhoz vonzolásával került kifejtésre.

Utal az ítéletábla arra, hogy a rablás delictum compositum jellege okán elegendő egyetlen elkövető által az eszközcselekmény - jelen esetben a testi épség elleni erőszakkifejtés - a rablási cselekmény társtetteskénti és csoportos elkövetésének megállapításához, ha a többi elkövető az erőszak kifejtésének megtörténtének észlelését követően, az erőszakot alkalmazó terhelttel szándék és akarategységben eljárva értékek után kutat. [BH 1999.96.]

A rablás büntettének társtettesként és csoportosan elkövetéskénti minősítéséhez szükséges vádlottak között fennálló szándékegységet a sértettől az erőszak kifejtését követően pénz követelése és a kisház értéktárgyak utáni feldúlása alapozza meg. Az erőszak tanúsításától időben mindenképpen később kifejtésre kerülő kutatási magatartást megvalósító terheltek előtt ismert volt a kifejtett erőszak ténye amellet, hogy eközben verbálisan is kifejezésre juttatták a terheltek a pénzszerzési szándékukat. E tényekből azonban kizárólag arra vonható következtetés, hogy az erőszak kifejtésével valamennyi vádlott egyetértve cselekedett.

Az életveszélyt okozó testi sértés büntettének megállapítása körében is kiegészítésre szorul a megyei bíróság ítélete a következőkkel.

A mozgásában egyébként is korlátozott, a fej kisebb sérülését is elszenvedő és hiányos öltözetű sértett közvetett életveszélyes állapotát eredményező kihüléséhez és tüdőgyulladásához vezető oksági folyamatot IV.r. vádlott által szedett I nevű gyógyszer sértettel történő megítatása és a sértett lábának megkötözése indította el, melyeknek egyenes következménye volt a sértett ágyról leesése és normál körülmények között is fennálló mozgásképtelensége okán a műkö padlón maradó sértetti testhő jelentős csökkenése.

A fejsérülést elszenvedett sértett önerőből történő mozgásképtelenségének, hiányos öltözetének és a ház padlózatának műkö jellegével, továbbá a nevű gyógyszer általában nyugtató hatású, de nagy dózisban mély alvást, toxikus dózisban akár halált is előidéző hatásával a vádlottak mindegyike tisztában volt, annak tudatában cselekedett. A sértett lábát összekötöző I.r. vádlott és a sértettel gyógyszert itató IV.r. vádlott, továbbá az aktív közreműködőként jelen lévő II.r. és szándékerősítő III.r. vádlottak reálisan számolhattak azzal a lehetőséggel, hogy a távozásukat követően az idős, sérült, mozgásában normál körülmények között is korlátozott, hiányos öltözetű és a gyógyszer hatása és fejsérülése miatt mindenképpen kába állapotba került sértett ágyáról - akár segítség kérése céljából történő kiszállása következtében, akár mély álomba merülése okán - a műköpadlóra esve, onnan felállni önerejéből nem tud, mely kihülését mindenképpen maga után vonja.

Nem kétséges, hogy a terheltek számoltak a sértett segítségkérési szándékával, hiszen menekülésük biztosítása érdekében célzatosan, egyenes szándékkal eljárva a sértett mozgási szabadságát az összekötözéssel, gyógyszer itatással, majd ezt követően a telefon zsinór falból kihúzásával és a bejárati ajtó ásóval történő kitámasztásával korlátozták, mely tevékenységgel a sértetti segélykérést meg is akadályozták.

A fentiekre figyelemmel az életveszélyes állapot reális bekövetkezésének lehetőségébe mindenképpen belenyugodva eshetőleges [dolus eventualis] szándékkal eljárva hagyták magára a sértettet a vádlottak úgy, hogy az I.r. és IV.r. vádlottak aktív cselekvőségüket közösen, szándékegységben eljárva fejtették ki. Eközben II.r. és III.r. vádlottak a Btk. 21.§ (2) bekezdés szerinti bűnsegédként működtek közre akként, hogy II.r. a gatyamadzag szolgáltatásával fizikai bűnsegédként, míg III.r. vádlott a jelenlétével pszichikai bűnsegédként segítették őket.

A személyi szabadság megsértésének büntette az alábbi indokok miatt állapítható meg.

A kialakult bírói gyakorlat kétségtelenül látszólagos alaki halmazatként értékeli a testi sértés büntettét és személyi szabadság megsértésének bűncselekményét [BH.1994.59.], ha az elkövetési magatartások akként esnek egybe, hogy a személyi szabadság megsértése mint elkövetési mód jelenik meg a testi épség elleni cselekvőség kifejtése kapcsán, feltéve, hogy a személyi szabadság megsértésének büntetési tétele nem súlyosabb.

Jelen esetben azonban a terheltek a sértett megkötözését és vele gyógyszer itatását meghaladóan, azt követően, így attól időben és térben is elkülönülten a sértett személyi szabadságának korlátozása érdekében - a megkötözéssel és gyógyszer itatással kezdődött cselekvőség folytatásaként - olyan többletmagatartást tanúsítottak a bejárati ajtó kitámasztásával és a telefonzsinór falból kihúzásával, melynek okán büntetőjogi felelősségük személyi szabadság megsértése büntetében is megállapíthatóvá vált. (heterogén anyagi halmazat) A sértett személyi szabadságának korlátozása érdekében kifejtett vádlotti cselekvőségnek csupán egy része realizálódott a testi épség elleni bűncselekmény elkövetési módjaként.

A sértett személyi szabadságának további korlátozása érdekében kifejtett vádlotti magatartás motiváltságának változatlansága - a sértetti segélykérés megakadályozása - okán a személyi szabadság elleni terhelte tevékenység egységes elhatározásból kifejtettként értékelendő. Emiatt kétségtelen következtetés vonható arra is, hogy a személyi szabadság korlátozásának kezdeti szakaszában tevékenyen közreműködő I.r. és IV.r. vádlott a sértett személyi szabadságát a későbbiekben is szándékegységben eljárva - társtettesként - korlátozták, míg II. és III.r. vádlottak jelenléte - pszichikai bűnsegédi elkövetési alakzatot megvalósítva - e körben rájuk szándékerősítőként hatottak.

Fentieket meghaladóan a megyei bíróság ítéletének jogi indokolása kiegészítésre, helyesbítésre nem szorult.

A megyei bíróság az irányadó bűnösségi körülmények helyes számbavétele és - I.r. vádlott kivételével - azok helyes súlyozása eredményeként a Btk. 37.§ és 83.§ szerinti büntetési célokat és elveket kellően szolgáló büntetéseket szabott ki.

Az elsőfokú bíróság ugyanakkor nem értékelte nyomatékának hangsúlyossága ellenére I.r. terheltnek a nyomozás során 2007. október 13. napján első ízben tett, bűnösségre is kiterjedő tényfeltáró beismerő vallomását, melyet a 2008. június 11. tárgyalási napon is fenntartott, megbánásának hangot is adva. Ezen vallomásaiban a terhelt többi elkövetőre is terhelő adatokat szolgáltatott segítve az eljáró hatóságok munkáját. A vádlotti megbánást is kifejezésre juttató bűnösségre is kiterjedő tényfeltáró beismerő vallomás olyan nyomatékos enyhítő körülmény, mely okán a rendelkező részben írt tartamú főbüntetés szükséges, de egyben elégséges is a büntetés általános és speciális preventív céljainak eléréséhez.

A másod fokú határozat előzetes fogvatartásban töltött időre vonatkozó rendelkezése a Btk. 99.§ kötelező rendelkezésén alapul, míg a másodfokú eljárásban a kirendelt védők díjazásával felmerült bűnügyi költség viselésére vonatkozó rendelkezést a Be. 381.§ (1) bekezdése alapítja meg.

Mindezekre figyelemmel az ítéletábra a Be. 372.§ (1) bekezdése alapján az első fokú ítéletet a rendelkező rész szerint megváltoztatta, míg egyéb helyes rendelkezését a Be. 311.§.(1) bekezdésére utalással helybenhagyta.

Debrecen, 2009. április 27.

Dr. Kardos Sándor sk.. Elek Balázs sk.. Gömöri Olivér sk.
a tanács elnöke előadó bíró bíró

Záradék: A Szabolcs-Szatmár-Bereg Megyei Bíróság 1.B.283/2008/42. számú ítélete jelen másodfokú ítéletben írt változtatással 2009. április 27. napján jogerős és végrehajtható.

Debrecen, 2009. május 6.

Dr. Kardos Sándor sk.
a tanács elnöke